MONTHLY NEWSLETTER OF GURUVAYOOR DEVOTEES FORUM

ഓം നമോ നാരായണായ: Om Namo Narayanaya: ഓം നമോ നാരായണായ:

നവനീതം

മേടം 1182 / APRIL 2007

NAVANEETHAM

ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:
ഓം നമോ നാരായണായ:

ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ: ഓം നമോ നാരായണായ

"വസുദേവ സുതം ദേവം കംസ ചാണൂര മർദ്ദനം
ദേവകീ പരമാനന്ദം കൃഷ്ണം വന്ദേ ജഗദ് ഗുരും"

Happy VISHU / New Year

to all readers!!

Om Namo Narayanaya: കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

Navaneetham One Year Anniversary Issue!

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by the devotees.

Navaneetham is completing one year of publication. We take this opportunity to thank our dear Guruvayoorappan for allowing us to continue this project successfully every month. Also we like to thank all the members contributed and helped to make this a success.

വിഷയക്രമം / CONTENTS

കൃഷ്ണലീലാഗാഥാ	5	NR Pillai (Raju)
പുരാണ കടങ്കവിതകൾ	7	Valluvanadan
YASODA'S KRISHNA	8	Mrs. Neena Manoj
Tanjore painting - Hanuman	10	Sandhya
GOPALAVIMSATI	11	Dr. Saroja Ramanujam
Geeta Dhyaanam	13	Veena Nair
Vishu	17	Indu
വിഷുസംക്രമ ചിന്തകൾ	18	Rajan Knattumkara

കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

കൃഷ്ണലീലാഗാഥാ

NR Pillai (Raju)

അന്നൊരുസായന്നം ഗോക്കളേമേക്കുവാന്
നന്നകുമാരനെ ഒക്കത്തേറ്റി
ഗോകുലംതന്നില്നിന്നേവംപുറപ്പെട്ടു-
കാടകംപൂക്കാനയ്ന്നഗോപര്.

പെട്ടെന്നുവാനമിരുണ്ടുതുടങ്ങിനാര്
ശക്തിയായ് തെന്നലും വീശിവീശി
മിന്നല്പ്രകാശവും വെട്ടിടിശബ്ദവും
മന്നിടമെങ്ങും വിറക്കുമാറായ്.

കേകികള് പീലിവിടര്ത്തിച്ചാഞ്ചാടുന്നു-
നീലമേഘങ്ങള്തന് ശോഭകണ്ടു.
ആട്ടിന്പറ്റങ്ങളും കന്നുക്കുട്ടങ്ങളും-
ഓട്ടംതുടങ്ങിനാര് പേടിപൂണ്ടു.

പക്ഷികള് കൂട്ടമായ് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും
അക്ഷമരായിപ്പറന്നാനപ്പോള്
കാട്ടുകുരങ്ങുകള് വ്യാകുലരായിട്ടു
ചട്ടംതുടങ്ങിമരങ്ങള്തോറും.

കാട്ടാനസഞ്ചയം ചീറ്റപ്പുലികളും
കൂട്ടമായ് ചിന്നം വിളിച്ചുനിന്നു.
പുള്ളിമാന്പേടകള് കാനനം തോറുമേ-
തുള്ളിനടന്നു പരവശനായ്.

ഭീതിജനിപ്പിക്കും കാനനമധ്യത്തില്
താതനുമുണ്ണീം നടന്നുചെമ്മേ!
രാധതന് വള്ളിക്കുടിലിന്റെ ചാലവെ-
ആര്ത്തരായെച്ചന്നവര്പെട്ടനേരം
ആര്ത്തിരംബും മഴത്തുള്ളികളോരോന്നായ്-
ആര്ദ്രനം ചെയ്തുപോന്നാവനത്തെ!

പേടിയുണര്ത്തും പ്രക്രിതിതന്ഭാവത്തെ-
കോടക്കാര്വര്ണനോകണ്ടനേരം
ഊക്കോടെകാടുവിറപ്പിക്കുമാറവന്
മോങ്ങിത്തുടങ്ങിനായവണ്ണം!

ചുള്ളിപെറുക്കുവാന് രാധയുമന്നേരം
പല്ലവമേനിനനച്ചുകൊണ്ടു
വള്ളിക്കുടിലിന്റെ ചുറ്റിലുമങ്ങിനേ
ഉല്ലാസ്സമോടെ നടന്നുപോന്നാള്
" രാധയെക്കണ്ടോരുനേരത്തുനന്നനര്
മാധവന്തന്നെയും പേറിക്കൊണ്ടു
വേഗമവളുടെ ചാരവേചെന്നിട്ടു
ഈവിധമോരോന്നായ് ചൊന്നാന്മെല്ലേ."

" രാധേയിവനില്ല, ധൈര്യമൊരല്പവും
മേളിച്ചെന്ക്കൂടെവരുവതിനായ്
ആയതുകൊണ്ടുമല്ലാരവര്ണ്ണന്തന്നെനീ-
വേഗത്തിലെന്ഗ്രിഹമെത്തിക്കേണം
എന്നതുകേട്ടടന് രാധയുമന്നേരം
കണ്ണനെക്കയ്യിലോവങ്ങിക്കൊണ്ടു-
തിണ്ണമ്മടന്നു തുടങ്ങീതപ്പോള്!

മൂന്നുനാള് നാഴിക ദൂരത്തുചെല്ലവേ-
കണ്ണനുയൗവ്വനം വന്നുചെമ്മേ!
അന്നേരമ്മ്- ഉണ്ണിതന്ഭാരം സഹിയാഞ്ഞു-
തിണ്ണമവനെയിറക്കിതാഴെ.

കാരവര്ണ്ണന്തന്നുടെ പൂമേനികണ്ടിട്ടു
ആമോദം പൂണ്ടവള്നിന്നുപോയി.
ഉല്ലസലീലകളാടുവാനേവര്ക്കും
ഉള്ളിലുണര്ന്നിതു മോഹലേശം.

പേമാരിതീര്ന്നു മഴക്കറും പോയപ്പോള്
ആമഹാകാടുമൊരുദ്യാനംപോല്
തുമണം വീശുന്ന പൂക്കള് വിരിച്ചിട്ടു
സമോദം ഉല്ലസമര്ന്നു വാണു.
ചന്ദ്രികമെല്ലെയുദിച്ചു തമസ്സിനെ-
നിദ്രയിലാഴ്ത്തിയിട്ടെന്നപോലെ
താരകജ്ജലവും കാണാറയവന്നപ്പോള്
വാനത്തലങ്കാരമെന്നപോലെ.

തുവെണ്നിലാവില്ക്കുളിക്കുമാകാനനം
ജീവികള്ക്കെല്ലാമൊരിംബമായി.
കണ്ണന്തിരുവടി രാധയുമൊന്നിച്ചു
കണ്ണുകുളിര്പ്പിക്കും ന്രിത്തമാടി.

ലീലതന് മദകത്തളം നുകര്ന്നുകൊണ്-
ടാലില പോലും ചലിച്ചതില്ല.
ക്രൂരമ്രിഗങ്ങളുമെന്നല്ല സരവും
ആരണ്യകാന്തിയില് മുങ്ങിമുങ്ങി
വേലകളൊന്നുമേയില്ലെന്നഭാവേന
മേളമോടങ്ങിനെ നിന്നിതപ്പോള്.

പാല്ക്കടല് മധ്യത്തില് പള്ളികൊണ്ടിടുന്ന-
ഗോക്കള്തന്പോറ്റി ജഗല്പ്പിതാവേ
പാലിച്ചുകൊള്ളേണം നമ്മേയഥാകാലം
ലാലസമേല്ക്കതീപ്പാരിലവാഴ്വാന്.

പുരാണ കടങ്കവിതകൾ

സമ്പാദനം / ക്രോഡീകരണം: വള്ളുവനാടൻ

1. അച്ഛന്റെ ശിഷ്യന്റെ വെണ്മഴുകൊണ്ടെന്റെ കൊമ്പിലൊരെണ്ണം മുറിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും
എന്നെ നിനച്ചങ്ങു മാറ്റിവെയ്ക്കുന്നതു കാകൻ പിടുങ്ങുകിൽ മോശമാം കൂട്ടരേ
എന്റെ വിവാഹവും നിങ്ങൾക്കു ശൈലിയായ് എങ്കിലെൻ പേരെന്തു പെട്ടെന്നുരയ്ക്കുമോ ?

2. ഒരുത്തൻപോയ് ഒരുത്തിയായ് ഒരുത്തിപെറ്റിരുവരായ്
ഇരുവരും ശക്തരായ് ശക്തരിൽ വിരുദ്ധരായ്
വിരുദ്ധരിലൊരുവന്റെ ബന്ധുന്റെ ശത്രുന്റെ ഇല്ലം ചുട്ടുകരിച്ചവന്റെ അച്ഛന്റെ പേര് ?

3. ഏറെക്കലഹപ്രിയമെഴും മർത്ത്യനെ എൻപേരുതന്നെ വിളിയ്ക്കുന്നു ലോകരും
ഞാൻ വായ് തുറക്കുകിൽ നാരായണനാമമാദ്യം പുറപ്പെടും ഞാനാരു ചൊല്ലുവിൻ

4. ഞാനങ്ങധഃകൃതനാവുക കാരണം ശിഷ്യനായെന്നെയെടുത്തീലയെൻ ഗുരു
പക്ഷേ മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു വിൽകുലച്ചൊന്നാന്തരമായ് പഠിച്ചു ഞാൻ കൂട്ടരേ
എന്നാൽ വലംകൈ പെരുവിരൽതന്നെ ഞാൻ ദക്ഷിണയായിക്കൊടുത്തവനാരു ചൊൽ

5. കേരളം സൃഷ്ടിച്ച രാമനാണെൻ ഗുരു അസ്ത്രപ്രയോഗത്തിലഗ്രണിയാണു ഞാൻ
സാക്ഷാൽ യുധിഷ്ഠിരൻ കള്ളം പറഞ്ഞെന്റെ വീര്യം കളഞ്ഞു തകർന്നു ഞാനാരെടോ

ഉത്തരങ്ങൾ

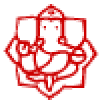
1. ഗണപതി

2. വായുദേവൻ

3. നാരദൻ

4. എകലവ്യൻ

5.ദ്രോണർ

YASODA'S KRISHNA

Mrs. Neena Manoj

Krishna the darling son of yasoda
All days morning she dressed him in the finest, sofest silk
Payal on his feet, with a twinkling noise to find him where he goes
A yellow dhothi to cover the dark complexion of her lovely son !
A flute to play with his friends, dear & near
Peacock feather on his head as a finishing touch
to his little one , look so, sweet………

Krishna the darling son of Yasoda
All days she feed him, the fresh churned butter of the morning
Only she knows her lovely son's better choice, else than anyone !
She churned butter singing childhood pastimes of krsna –
and enjoy thinking of her son, who is so quite & wounderful !
On account of her intense love for her little one, milk drips even
automatically from her breasts **!!**

(Contd on next page)

Krishna the darling son of Yasoda
Always with his childish pranks and little lovely face
Makes his mother always back to him !
He is here! He is there ! He is all over!
That much naughty yasoda's nandakishora !
And all her time close to him with lot of love & tenderness!

Krishna the darling son of Yasoda
Always she thinks, krsna as her tiny child
without knowing the **Supreme Personality of Godhead** "krrsna",
She runs even behind him to bind him to a wooden mortar,
krsna playing as a human child! he makes his mother huff & puff and sweat… and lastly surrender unto his mother yasoda ! shows, the love,care & concern how much he have to his mother, with no limit !!

OM NAMO NARAYANAYA: OM NAMO NARAYANAYA:
OM NAMO NARAYANAYA:

WITH PRAYERS TO THE LOTUS FEET OF MY BELOVED GOD "KRISHNA" By: Mrs. Neena Manoj; P.O.Box:1169; Sharjah – U.A.E.

Hanuman

Tanjore Painting by Sandhya (scorpio_21_in@yahoo.com)

OM NAMO NARAYANAYA:

GOPALAVIMSATI

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

8. *krshnathvadheeya padhpankajapanjarAnthaH*
adhyaiva mE viSathu mAnasarAjahamsaH
prANaprayANAsamayE kapavAdhpitthaih
kaNTAvarODhanaviDhou smaraNam kuthasthE

Hey Krishna, let the rajahamsa , my mind enter into the cage of your lotus-feet. when my life breath leaves this body which is afflicted by phlegm, wind and bile, and prevents speech how can one think of you?

Krishna says in the Gita **'anthakAlE cha mAmEva smaran mukthva kalebaram yah prayAhi sa madhbhAvam yathi nasthyathra samSayah**.' The one who ,even when he leaves this body thinks of the Lord and nothing else, never riverts back to samsara but reaches the ultimate. here anthakAle **cha** is very important as only if one thinks of the Lord through out his life will be able to think of Him at the last moment. That is why Azvar says here that his mind, like a rajahamsa, should enter in to the age of the lotus -feet of the Lord now itself while he is keeping well.

When death comes he will not be able to remember the Lord, being troubled by bodily disorders like phlegm etc. The metaphor of rajahamsa and the cage signifies that the mind should become one-pointed as indicated in the Gita sloka as **'mEAmEva smaran,** thinking of Me only,' and **'anthkAlEcha,** also at the last moment.'

The bird hamsa , that is swan, is reputed to drink milk separating it from water and that too a rajahamsa, king among swans, should be more skilled to do so. The enlightened souls are denoted as **paramahamsas**, the word hamsa implying the vedaic declarstion, **'hamsaasoham soham hamsah'** meaning 'I am Brahman.' So to have become a rajahamsa means to be an enlightened soul.

The metaphor of the cage is to show that the Lord should capture the devotee and

secure him in bhakthi by putting him inside the cage of the lotus-feet of the Lord. If one becomes enclosed from all sides by the thought of the Lord through surrender naturally the athima smarana will be of Him only.

9. chinthayAmi harimEva santhatham
mandha mandha hasithAnanAmbujam
nandhagOpa thanayam parathpaam
nAradhAdhimuni brndha vandhitham

So how should one think of the Lord? Azvar visualises Hari with a soft smile on His lotus-like face and thinks of Him always He is the son of Nadha but actually the Supreme Self who is worshiped by devas and rshis like Narada.This depicts the experience of the devotee when he visualises the form of the Lord as he sees in archavathara, that is in temple or in idols and paintings. When you go on looking at His face he seems to widen His smile slowly in a bewitching manner. This must be the picture that comes to the mind of Azvar.

10. karacharaNa sarOjE kAnthimannEthra meenE
SramamushibhujaveechivyAkulE aghADga mArge
harisarasivigAhyApeeya thEjojalougham
bhavamaruparikhinnaH khEdham adhya thyajAmi

I, who has been roaming around for long in the forest of samsara, quench my thirst, plunging into the pond of Hari, which abounds in lotuses in the form of His hands and feet and where swim the fish that are His eyes and which has waves that are His arms that removes the fatigue

In this sloka Azvar describes Lord Hari as a pond with lotuses and fish. His hands, feet and eyes are lotuses and His eyeballs are like fish swimming in the pond. His arms are like the waves. Azvar says that he has been suffering for long roaming in the desert of life and death without rest and has become tired and thirsting for the grace of the Lord. So he wishes to take a plunge in the pond of Hari. His arms are likened to the waves that give solace by His abhayapradhAna, giving refuge to those who surrender to Him and protect them. It is interesting that while the Azvar compare His hands and feet to lotus His eyes are described as fish and not lotuses as it is usually done. It is so because His eyes are always moving to see whether His devotees are having any trouble and His arms are always rushing there to protect. A very beautiful metaphor.

Om Namo Narayanaya:

|| Geeta Dhyaanam ||

Veena Nair

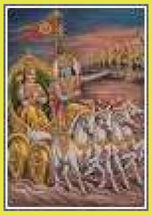

Om Namo Narayanaya

karmanye vaadikaa raste maa phaleshu kadaachana

maa karma phala hetur bhurma te sango-stava karmani || 2.47 ||

Your right is only to perform your duty; you do not have the right to claim its fruit. Do not let the results or fruit of your action be your motive, nor let your attachment be to inaction.

Swami Chinmayananda interprets this as suggesting that if it is success that one seeks then one should not work with a mind weakened by anxieties and fears because by worrying and being anxious about the fruits to be reaped in the future, we are escaping from the present and living in an unborn future. Krishna basically advises man to bring forth all the best in him at this present moment and to live life to its fullest.

Swamiji says that a true karma yogi always remembers four aspects about work 1) your concern is with action alone 2) you are not to be concerned with the results 3) you should not entertain the idea of getting a specific result in return for an action and 4) points 1-3 do not imply that one should sit back idle. Instead find joy in the sheer act of doing and thus keep oneself free from all other worries.

A second point to be noted here is that only humans have the privilege of performing new actions; the Gods enjoy the fruits of their past lives, but cannot perform actions that will liberate them. Only humans have the ability to achieve realization by performing selfless

actions and dedicating their actions to the Lord. We delude ourselves into thinking that we are the agents of our actions because we are continuously planning and hoping for specific results. And we think all our planning and worrying and doing or not doing something is what brings about the result. Here Krishna is explicitly making it clear that this is not so. He is the bestower of the fruits; so at best what we can do is do away with the I-do attitude.

But how do we not worry about the fruits? We desire something – this leads to action to achieve that thing –this action either leads to a) fulfillment of the desire and thus pleasure, leading to more desires and so on…in effect one becomes a slave to the desires and keeps on performing actions for specific fruits. On the other hand our action may lead to b) non-fulfillment and thus pain and suffering. So then the solution is to use one's discriminatory power to know what is really worthy of being pursued and what is not. So any action that has Bhagwan as the ends is a virtuous one; any action that does not have Bhagwan as the goal is not worth pursuing. Remember that Bhagwan is the ends, the world only a means. For most of us, Bhagwan is something to be remembered on a Sunday or Thursday or one specific day of the week…every other day is devoted to other pursuits. It is only when we measure every action of ours against the larger goal of getting closer to God, we will have truly set out on the path of bhakti.

Another point emphasized here is the dangers of being inactive. One could say that because actions lead to all kinds of trouble, one could just refrain from doing anything. Easy way out!!. Let me not do anything; that way I will not hurt anyone or do anything wrong. Here Krishna cautions against this option – one's inactivity leading to laziness, excessive sleep etc. are equally dangerous. Laziness, lethargy, sleep in excess are all tamasic characteristics which retard one's progress in life. The key is to act without attachment to the action or its fruit.

I have read somewhere that the best way to achieve this is by thinking that whatever you are doing, whatever your job - as an employee of a firm, a worker, a researcher, a student, a home maker, etc. -- do it as though your employer is Bhagwan; do it as though you are maintaining your home or raising your kids, or serving your parents for Bhagwan. That way no matter what

the outcome is, one is always willing to accept it and even if one complains it is as though a small child complaining to his/her mother..!!

Arjuna also raises this concern with Krishna: If one should not do works for gaining something then how should one work?

yogastha kuru karmani, sangam tyaktwa Dhananjaya
***siddhay-asiddhayo samo bhutwa samatwam yoga uchyate* || 2.48 ||**

Giving up attachment and established in Yoga, with evenness of mind in success and failure, perform works, O Arjuna. This evenness is Yoga.

Actions without desire can be performed only when one is established in Yoga. And *Yoga* is defined as absolute equanimity in every situation – whether favorable or unfavorable.
Swami Chinmayananda says that our ego is a bundle of memories of the past and hopes and expectations for the future. But our obsessions with memories and dreams make us unmindful to our immediate present. So the message here is to Act, but in the here and now, in the present. Be prepared to face any situation with the same calmness of mind. Working in the present, with an even temperament at all times, and forgetting to worry over the consequences is the hallmark of a true Yogi.

*Swami Sivananda has explained this verse in the following manner:
"You will have to leave even such subtle attachment as: "May God be pleased." Work merely for the sake of the Lord. Then even eating, walking, talking, sleeping, breathing and answering calls of nature will become Yogic activity. Work becomes worship. This is the great secret. You will have to learn it by gradual practice in the field of Karma Yoga. You will have to spiritualize all your actions. You will have to transmute all your actions into Yoga by practice. Mere theorizing will not do. Understand the secrets of Karma Yoga. Work unselfishly. Become a true Karma Yogi and enjoy the infinite bliss of the Atman."

Swamiji also says that “Keep the reason rooted in the Self. Have a poised mind amidst the changes of the world. Work for the fulfillment of purposes divine. Do not expect any fruit. Do everything as Isvararpana. Work for the welfare of the world in unison with the Divine Will. Allow the divine energy to work unhampered through your instruments. The moment your egoism comes in, there will be immediate blocking of the free flow of the divine energy. Make your Indriyas perfect instruments for His Lila. Keep the body-flute hollow by emptying it of your egoism. Then the Flute-Bearer of Brindavan will play freely through this body-flute. He will work through your instruments. Then you will feel the lightness of the work. You will feel that God works through you. You will be washed of all the responsibilities. You will be as free as a bird. You will feel that you are quite a changed being. Your egoism will try to re-enter. Be careful. Be on the alert. By gradual practice and purification of the mind you will become an expert in Karma Yoga. All your actions will be perfect and selfless. All actions will eventually culminate in Jnana. This is the Yoga of equanimity.

|| Hari Om ||

To be continued……………………

Swami Sivananda - http://www.dlshq.org/download/practicekarma.htm

VISHU

Indu (sowparnika999@yahoo.com)

Vishu falls on the first day of Malayalam month Medam (April), which is the astronomical New Year Day when the sun crosses the equator.

Through Vishu is identified with the Hindu religious beliefs, it is not entirely a religious festival. As per popular belief, the first thing people see on Vishu, the 'Vishukkani', is decisive to the year's prosperity.

Thus the 'Vishukkani' has over the years become a ritual arrangement of auspicious articles like raw rice, fresh linen, golden cucumber, betel leaves, arecanut, metal mirror, the yellow flowers 'konna' (cassia fistula), and a holy text and coins, in a bell metal vessel called 'uruli'. A lighted bell metal lamp called nilavilakku is also placed alongside.

Then some oil is put into two coconut halves, a few wicks are lit and this illuminates the goodies inside. The morning on Vishu at about 5 O'clock, one of the members of the house, usually the eldest female member, not surprisingly, lights the lamp and looks at 'Kani' (an omen). She wakes up other members, one after another and the Kani is shown to everyone of them, taking particular care not to allow anyone to look by chance at other things. Even the cattle are not deprived of the privilege, as the Kani is taken to the cattle-shed and placed before them to have a dekho.

The next item is the giving of handsel (Kaineetom). The eldest member of the family takes some silver coins and gives them to a junior member with some raw rice and Konna flower. This is repeated in the case of other members and they in turn give such handsel to their juniors, relatives, servants etc. After this the children begin to fire crackers.

In the morning then it's all talk, bath and people put on their forehead the marks of ashes and sandal paste and go to the temple for worship. After worship, they prepare a feast which is moderate and elegant.

In certain parts of Kerala, where the paddy cultivation commences after the monsoon, there is an observance called chal (Furrow) closely associated with Vishu . This is nothing but the auspicious commencement of the agricultural operations, in the new year .

വിഷുസംക്രമ ചിന്തകൾ

രാജൻ കിണറ്റിങ്കര

ഒരു വിഷുക്കാലം കൂടി വന്നണയുകയാണ്. മഹാനഗരത്തിൻെറ മൗനനൊമ്പരങ്ങളിൽ തലേന്നുമാത്രം ഓർമവരുന്ന വിഷു. പണ്ടൊക്കെ ഓണത്തേക്കാൾ ഇഷ്ടം വിഷുവായിരുന്നു. പഠിക്കാനില്ലാത്ത കാലം, കൊയ്ത്തൊഴിഞ്ഞ പാടങ്ങളിൽ ഓലപന്തും, കുട്ടിയും കോലും അങ്ങനെ പേരറിയാത്ത ഒരുപാടു കളികൾ. ഭക്ഷണത്തിനു മാത്രം വീടണയുക, വീണ്ടും കളി. പരാതികളില്ല, പരിഭവങ്ങളില്ല, കണ്ടവരൊക്കെ കൂട്ടുകാർ, അവരുടെ ജാതിയോ, അന്തസ്സോ, സംസ്കാരമോ ഒന്നും പ്രശ്നമല്ല.

കൊയ്ത്തൊഴിഞ്ഞ വയലുകളിലും, വെള്ളം വറ്റിയ പുഴയുടെ തീരങ്ങളിലും വെള്ളരിയും, കുമ്പളങ്ങയും, മത്തങ്ങയും പിന്നെ തണ്ണിമത്തനും പടർന്നു കിടക്കും. എന്തൊരു സൗന്ദര്യമായിരുന്നു അവക്കെല്ലാം. വിഷുവിന്നു പത്തു പതിനഞ്ചു ദിവസം മുമ്പെ വലിയ കൊട്ടയിൽ (നാട്ടിൻപുറത്ത് നേന്ത്രവാഴക്കുല കൊണ്ടുപോകുന്ന മുളനാരുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ കൊട്ട) പച്ചക്കറികളുമായി കൂടല്ലൂരുനിന്നും വേലായുധൻ വരും. വേലായുധനെ കണ്ടാലുള്ള മനസ്സിൻെറ ആ സന്തോഷം, തുള്ളിച്ചാടൽ അതൊന്നും ജീവിതത്തിൽ പിന്നീടൊരിക്കലും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു കുട്ട പച്ചക്കറിക്ക് അഞ്ചു രൂപ പറയും, പക്ഷെ, അച്ഛൻ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞ പൈസ കൊടുക്കില്ല, വിലപേശലിൻെറ അവസാനം രണ്ടു രൂപക്ക് കൊട്ടയും കാലിയാക്കി വേലായുധൻ പോകും. അമ്മ, ഉണങ്ങിയ വാഴയുടെ പോള നനച്ച് കയറുണ്ടാക്കി, വെള്ളരിക്കയും, കുമ്പളങ്ങയും ഇടനാഴികയിലും വടക്കാറയിലും മച്ചിലും കെട്ടി തൂക്കും. അതിനെല്ലാം, വീട്ടിലുള്ളവരെല്ലാവരും പിന്നെ അടുത്ത വീടുകളിൽ ഉള്ളവരും ഒക്കെ ഓടിനടന്നു സഹായിക്കും.

പറങ്കിയണ്ടി (കശുവണ്ടി) ഉണ്ടാവുന്ന കാലമാണ് വിഷുക്കാലം. രാവിലെ എണീറ്റ് അമ്മിണിയേടത്തിയുടെ പറമ്പിൽ എല്ലാ മരച്ചുവട്ടിലും തിരഞ്ഞു നടക്കും. രാത്രിയിൽ വവ്വാലുകൾ ചപ്പിയിട്ട പറങ്കിമാങ്ങയിൽ, തിന്നാതെ അണ്ടി കിടക്കുന്നുണ്ടാവും. അതും പെറുക്കി ബാവയുടെ കടയിലേക്കോടും, പടക്കം വാങ്ങുവാൻ. പത്തണ്ടി കൊടുത്താൽ അന്നൊക്കെ പത്ത് ഓലപടക്കം കിട്ടും. പിന്നെ വീട്ടിൽ വന്നു കാത്തിരിക്കും, എവിടെ നിന്നെങ്കിലും ഒരു പടക്കം പൊട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാൽ, ഉടനെ ഞാനും പൊട്ടിക്കും, മത്സരമാണ്. അപ്പോൾ മറ്റേ തലക്കൽ വീണ്ടും പൊട്ടും. വീണ്ടും ഞാൻ പൊട്ടിക്കും, പത്തു പടക്കവും കഴിയുന്നവരെ ഈ ആരോടെന്നില്ലാത്ത മത്സരം തുടരും. വീണ്ടും ഓട്ടം, പറങ്കിയണ്ടിയും തേടി, പൈസക്കു വേറെ വഴിയില്ലായിരുന്നു.

തലേന്നു മാത്രമേ അച്ഛൻ പടക്കത്തിനുള്ള പൈസ തരൂ. നൂറു പടക്കം, ഒരു പെട്ടി കമ്പിത്തിരി, നാലു മേശപ്പൂവ്, മത്താപ്പ്, പാമ്പുഗുളിക ഇതൊക്കെയാണ് അച്ഛൻെറ ബജറ്റിൽ ഒതുങ്ങുന്നവ. പിന്നെ, ബോംബെയിൽ നിന്നും ചേട്ടനോ ചേച്ചിയോ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ തരുന്ന പൈസകൊണ്ട് ഗുണ്ട്, തീവണ്ടി, വാണം തുടങ്ങിയ പുതിയ ചില ഐറ്റങ്ങളും വാങ്ങും. അതൊക്കെ കാണാൻ, വലിയവരടക്കം അടുത്ത വീടുകളിൽ നിന്നും എല്ലാവരും വരും.

ഒരിക്കൽ കുത്തനെ മേൽപോട്ട് കുപ്പിയിൽ ഇറക്കിവച്ച വാണം കുപ്പിമറിഞ്ഞ് അടുത്തവീട്ടിലെ കിണറ്റുകരയിൽ ഓലകൊണ്ടു മറച്ച കുളിപ്പുരയിൽ ചെന്നു വീണു, പുരയ്ക്കു തീ പിടിച്ചു. കുളിപ്പുരയിൽ കുളിക്കുകയായിരുന്ന തങ്കേടത്തി ജീവനുംകൊണ്ട് കുളിവേഷത്താലെ പുറത്തേക്കോടി. കണ്ടവരൊക്കെ ചിരിയോടു ചിരി, വലിയവരിലും, കുട്ടികളിലും ചിരിക്കൊരർത്ഥം, ഒരാഴം. മനസ്സൊരു വള്ളിട്രൗസറുകാരനിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുന്നത് ഞാൻ അറിയുന്നു. അപ്പോഴത്തെ ആ നിഷ്കളങ്കമായ പൊട്ടിച്ചിരി എൻെറ മനസ്സിൽ പുറത്തേക്കു ചാടാനാവാതെ ഒരു വെമ്പലായ് തേങ്ങുന്നു.

വിഷുതലേന്ന് മുഴുവൻ നാളെ കിട്ടാൻപോകുന്ന വിഷുകൈനീട്ടത്തെ കുറിച്ചാണ് ചിന്തയും വർത്തമാനവും. നാലണയാണ് (25 പൈസ) അച്ഛൻെറ കൈനീട്ടം. എത്രപേർ തന്നാലും മൊത്തം കളക്ഷൻ രണ്ടുരൂപയിൽ കവിയില്ല. പച്ചനിറത്തിലുള്ള ചെറിയ വിക്സിൻെറ ഡപ്പയിലാണ് പൈസ ഇട്ടുവക്കുക, ഊഹിക്കാമല്ലോ, സമ്പാദ്യം?

അക്കരെനിന്നും വലിയകുട്ടയിൽ സോപ്പ്, ചീപ്പ്, കണ്ണാടി, റബർ പന്ത്, പ്ലാസ്റ്റിക് ഐറ്റങ്ങളുമായി ഉമ്മർ വരും. ഒരു 40 പൈസയുടെ റബർ പന്തിനുവേണ്ടി അച്ഛനോടു ഒരു മാസം മുന്നേ കെഞ്ചും. അച്ഛൻ ഒരിക്കലും ഇല്ലെന്നു പറയില്ല, പക്ഷെ പലപ്പോഴും അച്ഛനു വാങ്ങി തരാൻ പറ്റാറില്ല. അപ്പോഴത്തെ വിഷമവും ഇന്നുവരെ അനുഭവിച്ച വിഷമത്തിനൊപ്പം വരില്ല.

വിഷുവിനു രണ്ടു ദിവസം മുന്നെ അച്ഛൻ വാങ്ങേണ്ട സാധനങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കും. ചേച്ചിയാണ് ആദ്യ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുക, പിന്നെ അച്ഛൻ വെട്ടിതിരുത്തലുകൾ നടത്തും, ബജറ്റ് കൂടാതിരിക്കലാണ് അച്ഛൻെറ ലക്ഷ്യം.

വേലായുധൻ നായരുടെ പീടികയിൽ വലിയ തിരക്കായിരിക്കും. കാത്തു നിൽക്കേണം, കുട്ട ചുമക്കാൻ കാളിതള്ളയും കൂടെയുണ്ടാകും. നാലുമണിക്കു കടതുറക്കുമ്പോൾ പോയാൽ തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ ആറുമണിയാവും. ഇതിനിടയിൽ പലതവണ കാളിതള്ള തമ്പ്രാനെ ചീത്തവിളിക്കും, പെട്ടെന്ന് സാധനങ്ങൾ കൊടുക്കാത്തതിന്.

റൈസ് മില്ലുകളില്ലാത്ത കാലം, നെല്ലു കുത്താൻ രാമോത്തി ഒരു മാസം മുന്നെതന്നെ വരും. കല്ലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഉരലിലാണ് നെല്ലുകുത്ത്. വീട്ടിലുള്ളവരും സഹായിക്കും. രാവിലെ ഒമ്പതു മണിക്കു തുടങ്ങിയാൽ വൈകീട്ട് ആറുമണിക്കേ രാമോത്തി പോകൂ. മകനോട് അമിത വാത്സല്യമുള്ള അവർ മകനേയും കൂട്ടിയേ എവിടെയും പോകൂ. തൻെറ കൺവെട്ടത്ത് മകനുണ്ടായിരിക്കണം.

വിഷുതലേന്ന് വൈകീട്ട് മൂന്നുമണിക്ക് പുറപ്പെടും, കൊന്നപ്പൂക്കളും തേടി. കണി ഗംഭീരമാക്കണം. കൊന്നമരത്തിൻെറ എത്ര തുന്നയിലാണ് പൂവെങ്കിലും മരത്തിൽ കയറിപൊട്ടിക്കും. അടുത്ത വീടുകളിലെല്ലാം കൊടുക്കണം, സ്വാർത്ഥത എന്തെന്ന് ആ കാലത്തിൽ ആർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരും പരസ്പരം സഹായിച്ചും സന്തോഷവും ദുഖവും പങ്കിട്ടും ജീവിച്ചിരുന്നു.

കൊന്നപൂക്കൾ കിട്ടിയാൽ, പിന്നെ മറ്റുള്ളവ ശേഖരിക്കലാണ്. രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിക്ക് കണിക്കുവേണ്ടി മുട്ടിക്കുടിയൻ മാവിൻെറ തുന്നയിൽ പഴുത്ത മാങ്ങാക്കുല പറിക്കാൻ കയറിയത് ഇന്നും ഓർക്കുമ്പോൾ കോരിത്തരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം സ്വന്തം സംതൃപ്തിക്കായിരുന്നു, ആരെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തനായിരുന്നില്ല, ആരിൽ നിന്നും appreciation കിട്ടാനും ആയിരുന്നില്ല. ഇന്നിപ്പോൾ മക്കൾക്കുകൊടുത്ത മുലപ്പാലിൻെറ കണക്കെഴുതി വയ്ക്കുന്ന അമ്മമാരുടെ കലിയുഗം.

ഇന്നീ ജീവിതത്തിൻെറ സായം സന്ധ്യയിൽ തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, ഈ ഓർമകൾപോലും ഒരു നല്ല വിഷു ആഘോഷിച്ച, സന്തോഷം മനസ്സിനു നൽകുന്നു, മനസ്സിപ്പൊഴും പുല്ലാനിപൊന്തയിലും, പട്ടിക്കായലിൽ വിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ആമ്പൽപൂക്കളിലും, അലിഞ്ഞു ചേരുന്നു, അവിടെ ഞാൻ എല്ലാവരേയും കാണുന്നു, പിരിഞ്ഞുപോയവരും, നഷ്ടപ്പെട്ടവരും എല്ലാം..

ചിന്തകളിൽ വിഷുപക്ഷി സംഗീതാത്മകമായി പാടുന്നു..... വിത്തും കൈക്കോട്ടും..... കള്ളൻ ചക്കട്ടു.... കണ്ടാൽ മിണ്ടണ്ട.........കൊണ്ടോയ് തിന്നോട്ടെ....

രാജൻ കിണറ്റിങ്കര
rajan_k_nair2002@yahoo.co.in

****

Graphics courtesy - ***Pravin Balan (pravin.balan@halliburton.com***)

Please email us at navaneetham@guruvayoor.com with your name and brief introduction to have your name appear in this section, also please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham June issue to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements – Manoramaonline.com thehindu.com - Krishna pictures/Artwork courtesy of The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc. http://www.krishna.com http://flickr.com/photos/captain_nidish/ http://devaragam.blogspot.com/2006/04/blog-sost_14.html http://www.flickr.com/photos/85701004@N00/	***Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.***

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.